

minstiden forandret, vil det Samme være Tilfælde, og der vil paa denne Maade komme en stor Mengde faste Laan til Udbetaling paa andre Tid end de hidtilværende Terminer. Der vil altsaa komme to Klasser af Laan i faste Eiendomme, nogle fra Kreditforeningerne til de sædvanlige Terminer og nogle fra Nationalbanken og andre offentlige Instituter til andre Terminer, og da er det, at jeg paastaar, at der vil indtræde den Ulempe, at hvor ældre Laan skulle udbetales og nye Laan stiftes, vil Debitor være i stor Forlegenhed. Derimod stiller Sagen sig, som sagt, anderledes med Hensyn til Rentebetalingen.

Judenrigsministeren: Den Betragtning, den ærede sidste Taler fremsatte, er slet ikke undgaet min Opmærksomhed. Der kan ganske vist indtræde Tilfælde, hvor det, i alt Fald saalænge det endnu ikke er almindeligt at forelægge Betalingerne til andre Tid end de nu sædvanlige, kan volde enkelte saantagere Vanskeligheder, naar de skulle have ombyttet et ældre Laan med et nyt; men Spørgsmaalet forekommer mig at være dette, om det fremhævede Hensyn i og for sig er tilstrækkeligt til at vedligeholde et Baaud paa Kontraktfriheden, som man i andre Forhold, der maasse have en nok saa stor Udstrækning som det, den ærede sidste Taler nævnte, ikke kender til, og dette Spørgsmaal maa, tror jeg, beqvæms benægtende, saa meget mere, som man neppe tør paastaa, at Sagens Ordning, om den end er forbunden med Beføstninger for den Enkelte, er forbunden med uovervindelige Vanskeligheder. Sæller ikke nu, da man er bunden til de sædvanlige Omslagsterminer, er det uden Vanskelighed for Folk at faa denne Slags Laan ombyttede, naar der ikke fra de paagældende Instituters Side vises en høj Grad af Medgjørlighed mod dem, der ere i dette Tilfælde. I ethvert Tilfælde indtræffer der dog Noget, som jeg tror, man kalder det gode Punkt, nemlig det Tidrum, der ligger mellem den gamle Obligations Udsættelse og den nye Tilgængelighed, Akter, der begge ere nødvendige, for at det ny Retsforhold kan komme i Orden. Jeg tør derfor antage, at en saadan Belvillie og Medgjørlighed ogsaa i Fremtiden vil vise sig at være tilstede ved saadanne enkelte Tilfælde som dem, det ærede Medlem omtalte, men jeg finder i hvert Tilfælde ikke, at disse ere tilstrækkelige til, at man derfor skulde undlade at give den her foreslaaede Frihed i Kontraktforholdene. Jeg skal i ven Anledning bringe i Erindring, at Rigsdagen allerede tidligere har haft Vidnesbyrd om, at man i mange Henseender og ogsaa med Hensyn til faste Prioritetslaan anser det for ønskeligt at kunne have Frihed til at fastsætte andre Betalingstider end de sædvanlige Omslagsterminer, idet det nu er et Par Aar siden, at der forelaa Forslag til en Lov, hvorved Landmandsbanken fik Tilladelse til at benytte andre Terminer end de sædvanlige. Det ærede Medlem, der sidst

talte, mente, at det ikke havde nogen særlig Betydning for Omsætningen at blive ved det Bestaaende; jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at der da vil fremkomme den største Standsning for Omsætningen, idet det nemlig da vil være nødvendigt for Mange at have temmelig store Kapitaler liggende til Terminerne, hvorved disse Kapitaler i en ikke ganske ringe Udstrækning ville blive undtagne Omsætningen, medens der paa den anden Side netop i Terminerne og da navnlig 11te December Termin er en betydelig Anvendelse for Kapitaler, eftersom ikke alene de Omsætninger, der omhandles i Danske Lov 5—14—1, finde Sted i disse, men ogsaa mange andre Udbetalinger stipuleres at skulle finde Sted i de almindelige Omslagsterminer. Det er disse Omstændigheder, der ere Skyld i, at jevnlig de fornødne Omsætningsmidler mangle nogle Dage af Terminen. — Det ærede Medlem, som først havde Ordet, nævnte Spørgsmaalet om Løb dage, og skjøndt jeg ikke veed Andet, end at dette Forhold i og for sig selv meget godt kan sættes i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, saa kan jeg dog, naar det er det ærede Medlems Mening, at man gennem dette Lovforslag skal søge en hel ny Ordning af Spørgsmaalet om Løb dage i alle Forhold, ikke negte, at man efter min Mening derved vilde gaa udenfor dette Lovforslags Grændser. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Løb dage, for saa vidt det staar i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, har jeg ikke paa nogen Maade været uden Betænkelse; men jeg har ladet mig nøje med, hvad man har anført for mig efter de Undersøgelser, der have fundet Sted, og hvis Resultat har været, at det — hvad ogsaa det ærede Medlem har bekræftet — er en almindelig antagen Sætning baade i Theori og Praxis, at Danske Lov 5—14—3 —, hvis Udtryk for Dvrigt ogsaa efter min Mening se ud, som om de ikke kunne komme til Anvendelse udenfor det i 5—14—1 nævnte Tilfælde — refererer sig til alle Terminer, om ogsaa disse ere andre end de, der ere nævnte i 5—14—1. Derfor har jeg ikke taget Spørgsmaalet om Løb dage med, men der er ikke Noget i Veien for, for saa vidt man er i Stand til at formulere dette Forhold paa en tilfredsstillende Maade, da at sætte det ind i Loven. — Spørgsmaalet om Omslagsterminerne har jo jevnlig for Folk, der have med Forretninger at gjøre, vist sig at være forbundet med Vanskeligheder, og navnlig er det ikke saa urimeligt, at Omsætningen og Forandringen i saa Henseende fornemmelig er kommen fra de større Pengeinstituter; thi det er der, at Vanskelighederne nærmest vise sig, og det i større Dimensioner, end man maasse skulde tro. Det gaar ganske vist ogsaa ud over Publikum; saaledes ville ikke ganske saa have bemærket, at man i Terminerne kan blive overløst med Spløpunge, som det er meget besværligt at bære, fordi Pengeinstituterne maa tage til de ekstraordinære Beholdninger. De fleste af disse